

МОДЕРНІЗАЦІЯ ХУДОЖНЬОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ **Спроба концептуального осмислення**

Натепер ведеться чимало дискусій, де озвучуються міркування щодо необхідності модернізації вищої школи і освіти загалом до європейських стандартів. Подекуди в контексті офіційних виступів на цьому ж наголошують і діячі художньої освіти, як митці, так і мистецтвознавці. Однак, яким чином має відбуватися така модернізація? Наразі досить складно описати стратегію модернізації художньої освіти в Україні: виникає логічне питання, чи існує вона як план, який був би на певному етапі втілення? Новації і експериментальні освітні заходи в художній освіті в Україні носять здебільшого ситуативний характер, залежать від конкретних ініціатив і підтримки, або ж «незаборони» на місцях: на рівнях лабораторій, кафедр, майстерень, певних інститутів. Важко визначити, що в такий спосіб реалізується стратегія модернізації художньої освіти, однак слід розуміти, що ідея пересмислення минулого на шляху створення майбутнього втілюється самими діячами, мистцями і мистецтвознавцями. Наскільки поточна художня освіта в Україні відповідає терміну «сучасне мистецтво України»? Як пояснити прірву між академізмом у художній освіті в Україні і сучасними світовими художніми тенденціями? На сьогодні у нас обмаль закладів та інституцій, які б надавали так звану альтернативну художню освіту, спрямовану на рефлексію і фахову спеціалізацію в царині сучасних арт-процесів. Звісно, мова не йде про заперечення академічної художньої традиції, а про розширення напрямків художньої освіти, що мали б на меті репрезентацію українського культурного контенту на офіційному рівні, розвиток освітніх практик в галузі новітніх і синкретичних мистецьких напрямів, проведення спеціальних факультативів з таких напрямів, як кураторство і арт-менеджмент. Особливим напрямом модернізації художньої освіти в Україні є створення комбінованих інституцій і об'єднаних лабораторій, спрямованих на дослідження і репрезентацію актуальних художніх процесів в українському і крос-європейському перетинах. При залученні інвестицій європейських культурних організацій і запрошенні фахівців, такі інституції своєю діяльністю на українській базі зближують концептуальні засади і формують спільні точки зору на стратегію розвитку художньої освіти в Україні. Пріоритетним є створення таких міжнародних лабораторій при українських провідних навчальних

зкладах, вдосконалення інституту академічних обмінів і розвиток практики запрошення гостьових професорів і міжнародних фахівців. Важливим кроком на шляху модернізації художньої освіти є усвідомлення, закладене в так звану стратегію, що художня освіта і мистецтво є процесом відкритим, спрямованим на пошуки спільних смислів у суспільстві і саморефлексію в соціумі і світовій спільноті. Практично це може втілюватися через ряд публічних мистецьких заходів, художніх виставок, арт-резиденцій, відкритих лекторіїв і майстер-класів на базі наукового інституту або навчального закладу із залученням міжнародних митців і мистецтвознавців. Така комунікація та колаборативні художні проекти є основою для модернізації і актуалізації художньої освіти в Україні. Подібна практика широко використовується в країнах Східної і Центральної Європи, де художні навчальні заклади і культурні інституції виконують функцію активних генераторів сучасного художнього контенту і своєрідними центрами культурного життя європейських міст. Переосмислення процесів в українській художній освіті і модернізація її функціонування є визначальними для розвитку української культури в європейській спільноті.